

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/52/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316010235
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Kosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1316010235.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marcely Kosovej a sudcov JUDr. Petra Štífta a JUDr. Michala Valenta, v trestnej veci obžalovaného A. F., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného A. F. proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 2T/42/2016 zo dňa 16.10.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. januára 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. F., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 2T/42/2016 zo dňa 16.10.2017 bol obžalovaný A. F. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

obvinený A. F., nar. XX.XX.XXXX v čase asi o 13.45 hod. riadil na diaľnici DI v smere do P. v strednom jazdnom pruhu, osobné motorové vozidlo zn, Q. XXXd, V.: PP-XXXCO, pričom v km 21,400 sa dostatočne nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke a narazil do zadnej časti odstaveného vozidla K. H., V.: ZA - XXXER, ktoré stálo z dôvodu technickej poruchy v strednom jazdnom pruhu. Pri dopravenej nehode utrpel poškodený L. N., vodič vozidla K. H., zranenia - podvrtnutie a poranenie krčnej a bedrovej chrbtice, pomliaždenia hlavy s priemernou dobou liečenia 2 až 4 týždne v zmysle znaleckého posudku L.. C. F., U.. znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia. Obvinený A. F. svojím konaním porušil dôležitú povinnosť, ktorú mu ukladá zákon č. 8/2009 Z, z. o cestnej premávke a to porušením ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c), § 35 ods. 5 citovaného zákona (povinnosť venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke a povinnosť vodiča motorového vozidla na diaľnici za vozidlom idúcim pred ním dodržiavať bezpečnú vzdialenosť - bezpečná vzdialenosť je minimálne taká vzdialenosť, ktorú vozidlo prejde za dve sekundy).

Okresný súd uložil obžalovanému podľa § 158 Tr. zák. s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. peňažný trest v sume 1.000 Eur. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. okresný súd obžalovanému pre prípad úmyselného zmarenia výkon peňažného trestu uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere štyroch mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorových vozidlá všetkého druhu na dobu osemnásť mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaného zaviazal k náhrade škody voči poškodenej spoločnosti F. S. U. a. s. vo výške 84,50 Eur, voči poškodenému L.V. vo výške 906,40 €. Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený L. N., so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaný, ktoré do dňa zasadnutia odvolacieho súdu písomne neodôvodnil.

Verejné zasadnutie vykonal krajský súd za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného v zmysle § 293 os. 5 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko považuje rozsudok okresného súdu za zákonný a správny.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 ods. 1 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por., a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal všetky dostupné dôkazy potrebné na rozhodnutie o obžalobnom návrhu tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por., a tieto dôkazy aj správne jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach v napadnutom rozhodnutí v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. vyhodnotil.

Z vykonaného dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní okresného súdu výsluchom poškodeného V. F., L. N., výsluchom obžalovaného A. F., výsluchom znalcov z odboru cestná doprava - I. I. M. F. a I. U. G., výsluchom znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia a traumatológia L. C. F. U. ako aj oboznámením listinných dôkazov - záznam z dopravnej nehody, zápisnica o ohliadke miesta dopravnej nehody, lekárska správa, zápis o dychovej skúške, plánik z miesta dopravnej nehody, aj podľa záveru krajského súdu bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný z hľadiska reakcie na vzniknutú prekážku nereagoval primerane resp. správnym spôsobom, čím došlo k vzniku dopravnej nehody.

Pokiaľ ide o znalecké dokazovanie, obaja znalci z odboru dopravy konštatovali, že nie je možné presne objektivizovať ani rýchlosť, ktorou sa obžalovaný pohyboval, ale ani rýchlosť akou sa pohybovali ostatné jazdiace vozidlá tesne pred tým ako došlo k dopravnej nehode, ale ani samotnej frekvencii a hustote premávky, ktorá vládla v danom čase na diaľnici DI v úseku, v ktorom došlo k nehode. Bolo preto nevyhnutné tieto skutočnosti ustáliť na základe okolností, ktoré uvádzali účastníci dopravnej nehody. S týmito údajmi potom následne aj pracovali znalci, ktorí v časti dospeli k odlišným záverom čo do možnosti zabránenia vzniku dopravnej nehody (zrážky so stojacim vozidlom).

Skutočnosti, ktoré vyplynuli zo znaleckého dokazovania, ale aj výpovede druhého účastníka nehody nekorešpondujú s výpoveďou obžalovaného. Obžalovaný uvádzal, že vôbec nebrzdil a situáciu sa snažil riešiť tým, že sa pokúšal stojacemu vozidlu vyhnúť doľava, zároveň však tvrdil, že sa nemal možnosť vyhnúť ani doľava ani doprava pre hustotu dopravy. Pokiaľ by bola totiž pravda to, čo uvádza obžalovaný, teda, že by sa bol vyhýbal vľavo, čo aj urobil a bola by tam hustá premávka, logicky by musel dôjsť do kolízie s vozidlom, ktoré jazdilo v ľavom pruhu, pričom k žiadnej takejto kolízii nedošlo. Obžalovaný vôbec nebrzdil hoci mu nič nebránilo v tom, aby tak učinil a to aj za výsledku, ktorý uvádzajú obidvaja znalci, že by ku kolízii so stojacim vozidlom K. H. bolo došlo, avšak tak ako uvádza znalec I. I. F., by táto kolízia bola iba celkom energeticky bezvýznamná, kde by nenastali také následky aké v danom prípade nastali. Obžalovaný zotrval na tom, že jazdil rýchlosťou 110 km/h. Pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní ešte zvýšil odstup od pred ním jazdiaceho vozidla na dĺžku 75 až 80 metrov. Pokiaľ by tomu tak bolo, obžalovaný by mal ešte viac času na to, aby reagoval správne a mohol nehode zabrániť resp. zabrániť jej do tej miery, aby eliminoval a to v podstatnej miere následky dopravnej nehody, ako to správne v dôvodoch napadnutého rozsudku konštatoval okresný súd.

Pokiaľ ide o zranenia poškodeného, znalec MUDr. C. F. U., znalec z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia a traumatológia uviedol, že poškodený mal podvrtnutú krčnú a bedrovú chrbticu, mal pomliaždenie hlavy, nemal otras mozgu, nestratil vedomie. Zranenia zodpovedajú mechanizmu, ktorý bol v rámci nehody dokumentovaný. V minulosti bol poškodený liečený pre úraz bedrovej chrbtice pri páde z motorky, teda do určitej miery vzhľadom na túto okolnosť by mohlo dôjsť k minimálnemu predĺženiu doby liečenia, pričom však poškodený sa nesažoval na to, že by jeho situácia z hľadiska bolestivosti resp. obmedzenia pohybu bola výrazne horšia, preto zotrval ako znalec na tom, že mesačná

práceschopnosť u poškodeného je primeraná danému typu zranenia bez ohľadu na to, že by poškodený chcel nejakým spôsobom si predĺžovať resp. práceschopnosť.

Možno teda zhrnúť, že vykonaným dokazovaním pred prvostupňovým súdom bolo vina obžalovaného jednoznačne a bez pochybností preukázaná. Obžalovaný A. F. sa dopustil skutku opísaného v napadnutom rozsudku, pričom ako trestne zodpovedný subjekt inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť, ktorá je mu uložená podľa zákona, čím naplnil po subjektívnej ako aj objektívnej stránke všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák.

Čo sa týka konkrétneho druhu a výmery uloženého trestu, okresný súd správne vyhodnotil spôsob konania obžalovaného a jeho následok, pohnútku, motív, zavinenie, pomer a mieru poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., obžalovaný nebol doposiaľ súdne trestaný. Správne teda okresný súd vyhodnotil, že na prevýchovu obžalovaného bude postačovať pôsobiť uložením peňažného trestu s ustanovením primeraného náhradného trest odňatia slobody v prípade úmyselného zmarenia výkonu uloženého peňažného trestu v kombinácii s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, správne okresný v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného k jej náhrade v tej časti, o ktorej výške nemal pochybnosti a táto bola aj riadne preukázaná a včas uplatnená. Poškodený L. N. uplatňoval náhradu škody, ktorá nebola riadne preukázaná, preto okresný súd podľa § 288 ods. 1 Tr. por. správne s touto časťou škody odkázal poškodeného so zvyškom svojho nároku na náhradu škody na civilný proces.

Na základe uvedených skutočností a úvah odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je zákonné, a preto odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.